

מסורת הש"ס

(א) תוספתא ב"מ פ"א (לעיל)
 מ: קדושין פ"ה: ב"מ ג':
 (ב) (שבת י"ח) עירובין כ: ב"מ
 לה. זכ. ג) (לעיל ט: וי"ח)
 (ד) לעיל כ: ג. קדושין פ"ה
 (יבמות פ"ה) (פ) (ב"ב קל"ג)
 (ו) חולין י"ב) עירובין לא: שם
 י"ב ע"ש, (ז) כס"ח טקף: ולא
 בקרישה (ח) (ל"ז לעיל)
 (ט) פ"י שערין לא פ"י ר"ח
 למסכת לעיל

גליון הש"ס

תד"ה אמר בכל הערים
וב' דאין זה חוקה נבונה.
ע' לקמן סה ע"א תד"ה
החוקה:

מוסף רש"י

או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרים
זו וזו מטפר עמה: **גמ'** **בעל**
שליש בעל אומר לפקדון נתמיו בידך
שהימי שחמה לקבלה ונתגרסה קבלה
דא **הימים**. כשמונה **כדור**: **כדור**
דא **הימים** **למחילה**. שחם מחלו מחול
הלך שלישי נאמן **כדור** שהימי
מקשר **כדור** מתנה **כדור** בעיני
למחול על ממונו ולהאמין כל מה
שיאמר אבל במילתא דלימורא אין
כדור להאמין: **גיט** **ממון**. שאין
גט אלא לשון שטר: **מדי** **כדור**
מדי. וכן לגיטין וכן לשטרות דמיא
מדיא לשטרות דממון קשימא דמיא
נשים הני מרי נתמיו נמיא ותרווייהו
בממון יאמין: **ואמאי**. בעי עדים
כלל לא קבלה: **ואלא** במחירה אלא
במחירתו בלבד הימיה דא הימיה
בעל: **מי** **אין** **נפיק** **דמיא** **ממון**
דיה. בפנינו להראות לנו דמיאמיה
הא קרע ואפי"ס שקרשית **כדור**
בפנינו אין שלישי לשיטות **כדור**
דמיא דא **בעל** הני עבד **כדור** מאי
דקאמר נאמן נמי על אמירתו אבל
זה שקרשית אין **כדור** למקשר **כדור**:
פינה **אמרה** **קיבל** **למה** **לא** **הני**
עדים שראוהו מקבלו **כדור** **הני** **כדור**
הוא **כדור** בפנינו והא דא **כדור**:
כדור **אלעזר** **היא**. דאמר אין גט
כשר בלא עדי **מכירה**: **קרע** **למה**
למה **למה** **לי** למקרעה: **שעם**
גורם **שכר** **הוא**. שגורם
המנות: **שליש** **גופיה** **לא** **מדימין**
ואמאי. כי אמרה משמיה מהמנה:
בעל **אומר** **לגירושין**. נתמיו לשליש
למקשר **למה**: **גירשין** **אם** **אפי**
נאמן. דמה לי לשקר **כדור** **כדור**
לגרשה: **מי** **קאמר** **גירשין**. שליח
הולכה הוא **דעבד**: **וינאם** **דמוקס**
שליח **כדור**. כיון דבעל נאמן דמסירה
לכא על מנת לגרשה נמיא שמוקס
שהשליח עשה שליחו: **אפור**
כל **הנשים**. שחם זו קרובת ארוסתו
שקדש לו שחמה היא אפי"ס חזר
שחמה למר לו פלוני דקדמי
לו או לא דקדמי לו שום אשה:
שחמה לו שחמה היא אפי"ס חזר

חומרא

האומר פרק ששי גימין

ואחד. שלשי שנעשה עד
ר לפקדון. גט שנתן בד
יש אומר לגירושין נחמ לי
והאש והאשה יחד בעיר:

בצל נאמן דאם איתא
חכמים דפקון לומר
בעל ומעבר לא משגימין
ולא דלכא עדים דליבניהו

ואו אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד
ממצטרף עמהן: גמ' איתמר בעל אומר לפקדון
שלישי אומר לגירושין מי נאמן רב הונא אמר
בעל נאמן ורב חסדא אמר שלישי נאמן רב
הונא אמר בעל נאמן דאם איתא לגירושין
יהיבית ניהליה לדירה הוה יהיב לה ניהלה ורב
חסדא אמר שלישי נאמן דהא הימניה מתיב ר'
אבא ^אהודאת בעל דין כמאה עדים דמי
שלישי נאמן משניהם כיצד זה אומר כך וזה
אומר כך שלש נאמן שאני ממון דאיתריביה
למחילה והא תניא וכן לגיטין גיטי ממון והתניא
יבין לשטרות ^במידי גבי הדרי תניא תנן האשה
שאמרה התקבל לי גיטי צריכה שתי כיתי
עדים שנים שיאמרו בפנינו אמרה ושנים
לשלישי מי קא נפיק גיטא מתותי ידיה
דליהמניה תינח אמרה קיבל למה לי אמר רב
הא מני ר"א היא דאמר ^געדי מסירה כרתי
קיבל למה לי אמר רב יהודה א"ר בשעת
השמד שנו אמר רבה ומודה רב הונא דאי
אמרה איהי לדידי אמר לי שלישי לגירושין
יהיבית ניהליה מהימנא מי איכא מידי דשלישי
גופיה לא מהימן ואיהי מהימנא אלא דאי אמרה
קמאי ידי לגירושין יהיבית ניהליה מהימנא
מינא דאי בעיא אמרה לדירה יהיבית ניהליה
בעל ^דבעל אמר לגירושין ושלישי אומר לגירושין
וכהא אומרת נתן לי ואבד אמר רבי יוחנן ^ההיה
דבר שבקדוה וכן דבר שבקדוה פחות משנים
יוצאין ולהימניה לשלישי מי קא נפיק גיטא
מתותי ידיה דליהמניה ולהימניה לבעל דאמר
^ורב חייה בר אבין א"ר יוחנן בעל שאמר
גירשתי את אשתי נאמן מי קאמר גירשתי
וליוצא חוקה שליה עושה שליחותו ^זדאמר
רבי יצחק ^חהאומר לשלוחו צא וקדש לי
אשה סתם ומת שלוחו אסור בכל הגשמים
שבעולם חוקה שליה עושה שליחותו
הני

הני

מד.

בעל נאמן דאס איזא דאגירושין ב"ר. ווא"ט א"כ מה הועילו חכמים דמקון לומר דפני נכתב ופני נחתם משום דאי אפי' בעל ומעורר לא משגיחין ביה אחי ורעור שיאמר לפקדון נחתו ווא' דליכא עדים דידיעהו לגירושין הם לא צעלין בפני נכתב וי"ל דלא מהמין אלל פקדון נשאלשן צעיר דשי"ן האי טעמא דלדידה הוה ייביי לה והא דפר"ך לרב חקלא ממתימין משמע דלרב הוה ייחא היינו משום דלדידה איכא לאוקמי נשאלשן צעיר ווא"ט והנהו דמזכרי (לעיל דף א.) מערכא לערשא ומשכניה פסונה דצעיר אחת מה הועילו חכמים בתקנתן וי"ל דקצרי כרב חקלא דאמר שלש נאמן אפי' צעיר אחת אחי נמי הם צערי נשאלשן אומר נאמן ותו והך דלדידה לליכא לתימור דלדידה הוה ייביי לה:

שליש נאמן דהא הימניה. אפי' אומר הנצל שנתן לו בצפי עדים מ"מ ספק עליו דומינן דלפין עדים אולי למדינת העם דלמין פירש דנאמן דנאמן מטעם מיגו דלא בעי עביד ביה מאי דקאמרי שיטל למסכרו לאשה דכ"י דנקוטטרים בסמוך חדא דנלא שום מיגו הימניהו רבנן דלמין דמשמע בוקרו א"ו בורר (פסדירן ק"ל). גבי ההיא סבתא דאפקידו גבה שטרא ואמריה דפריע הוא ויהינה רב נאמן דנלא שום מיגו דלמין דאסתחוק ב"ד דלא בעי קלמיה לא אמרינן ועוד לא תחשיב מיגו לא הוה פליג רב הונא דהייכא דליכא מיגו מודה דנאמרינן בסמוך ומודה רב הונא דלא אמריה דקמי רדיי בו' אללא לא תחשיב מיגו דלא אינן ביד השילין למסור לאשה דמשמא האשה לא תתרה לקבל הגט כיון דנעלה אומר לפקדון לכן נראה לעפרס דהא הימניה ביה שמוקד נידו דעת קן מסר לו שילין לגירושין אלס יאמר לגירושין אע"פ שהוא משקל ולי וזו מהימנין היה לשלם אפילו בדברים הנשויים האסאלי ע"השכיר היכא דלא אמר בתורתם ששילהי אללא אומר בפקדון ייב"י ע"השליח: **מתיב** ר' אבא הוראה בבבא דין במאה עדים דפי ושיש ייב"י ליה: **שאני** סמוך דאיתתיהב יאמר אפי' שקר שהאמינו להספידו שלש נאמן דען כן נתן לו שיהא פטני קיבל אלל דרין לעולם שנים מנאלל בלחשפס דקווקא היכא שחגט שן שאמר צפנינו אמרה ומוה לא נקדעו הגט ולא נפיק גיטא ממותי דאמר עד' מסירה ברה"י ומיירי דים חתומין זו כשר אפי' אין כלן רב רבא לא תריכא אללא לא לעזור היס דלקמן המהרבס (דף פ"ה). מן ב"ב הנשים שבועות. אלל לכל שאלת תקדשת אלל היא אסור לקדש שמה ואל שאלה נקדשו לא מסמינן אדיוטורא ואל בעלמה היא דקנסינן ליה שזה המורה דליה צירו מתקדש שמה לא היה ראי' לקטס כאל וזה דפריך עלה קינין בעלמה מיתקנן ואע"י דהכא שדאר קינין בעלמה מיתקנן לדידיה דל דכדבר המעשהו וליה ניכר לא זיל ונע"ע מ"ס יט"ר י"ב. דפי אסור:

הני

עין משפט
ור מצודה

יח א מתי פריב מלה
 גירוזין הלכה זה מנה
 פשן ד טושיע טהי סר
 קמה ספרי נה:
 יט ב מתי פיו מלה שוין
 הלח טושיע מתי סר
 סה ספרי ת:
 כ ג מתי פטיו מלה מלה
 הלכה ח מנה עשן ד
 טושיע מתי ט ספרי א:
 כא ד טושיע אריע סר
 קמה ספרי נה:
 כב ה מתי פריב מנה
 גירוזין הלכה זה מנה
 פשן ד טושיע טהי ט:
 כג ו מתי פט מלה אשוח
 הליו מנה עשן מנה
 טושיע אריע סר לה ספרי
 יא:

תוספות רי"ד (המשד)

[illegible]

א"ס
ל"ח

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones